

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2021. gada 3. jūnijā *

Prasība atcelt tiesību aktu – LES 7. panta 1. punkts – Eiropas Parlamenta rezolūcija par priekšlikumu, kurā Eiropas Savienības Padome tiek aicināta konstatēt, ka ir droša varbūtība, ka varētu tikt nopietni pārkāptas vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība – LESD 263. un 269. pants – Tiesas kompetence – Prasības pieņemamība – Apstrīdams tiesību akts – LESD 354. pants – Noteikumi par balsu skaitīšanu Parlamentā – Parlamenta Reglaments – 178. panta 3. punkts – Jēdziens “nodotās balsis” – Atturēšanās – Tiesiskās drošības, vienlīdzīgas attieksmes, demokrātijas un lojālas sadarbības principi

Lietā C-650/18

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2018. gada 17. oktobrī cēla

Ungārija, kuru sākotnēji pārstāvēja *M. Z. Fehér* un *G. Tornyai*, kā arī *Zs. Wagner*, vēlāk – *M. Z. Fehér*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta –

Polijas Republika, kuru pārstāv *B. Majczyna*, pārstāvis,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Parlamentu, kuru pārstāv *F. Drexler*, *N. Görlitz* un *T. Lukácsi*, pārstāvji,

atbildētājs,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *K. Lenaerts* [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*], *M. Vilars* [*M. Vilaras*], *E. Regans* [*E. Regan*], *L. Bejs Larsens* [*L. Bay Larsen*] un *A. Kumins* [*A. Kumin*], tiesneši *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], *K. Toadere* [*C. Toader*], *M. Safjans* [*M. Safjan*], *D. Švābi* [*D. Šváby*], *S. Rodins* [*S. Rodin*], *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*], *K. Likurgs* [*C. Lycourgos*] (referents) un *I. Jarukaitis* [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: *M. Bobeks* [*M. Bobek*],

sekretāre: *R. Šereša* [*R. Şereş*], administratore,

* Tiesvedības valoda – ungāru.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 29. jūnija tiesas sēdi,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 3. decembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Ungārija lūdz atcelt Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu, kurā Padome tiek aicināta saskaņā ar [LES] 7. panta 1. punktu konstatēt, ka ir droša varbūtība, ka Ungārija varētu nopietni pārkāpt vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība [2017/2131 (INL)] (OV 2019, C 433, 66. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā rezolūcija”).

Atbilstošās tiesību normas

LES 7. pantā paredzētā procedūra

- 2 LES 7. pantā ir paredzēts:

“1. Padome pēc trešdaļas dalībvalstu, Eiropas Parlamenta vai Eiropas Komisijas pamatota priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, ar četru piektdaļu tās locekļu balsu vairākumu var konstatēt, ka ir droša varbūtība, ka kāda dalībvalsts varētu nopietni pārkāpt 2. pantā minētās vērtības. Pirms nākt klajā ar šādu konstatāciju, Padome uzklausa attiecīgo dalībvalsti un, pieņemot lēmumu saskaņā ar to pašu procedūru, var šai dalībvalstij adresēt ieteikumus.

Padome pastāvīgi pārbauda, vai pamatojums, uz kura balstīta konstatācija, vēl aizvien ir spēkā.

2. Eiropadome pēc trešdaļas dalībvalstu vai Eiropas Komisijas priekšlikuma un ar Eiropas Parlamenta piekrišanu var ar vienprātīgu lēmumu konstatēt, ka kāda dalībvalsts vairākkārt nopietni pārkāpusi 2. pantā minētās vērtības, iepriekš aicinot attiecīgo dalībvalsti izteikt savu viedokli.

3. Ja saskaņā ar 2. punktu konstatēti pārkāpumi, tad Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt attiecīgai dalībvalstij uz laiku atņemt dažas tiesības, kas izriet no Līgumu piemērošanas konkrētai dalībvalstij, tostarp šīs dalībvalsts valdības pārstāvja balsstiesības Padomē. To īstenojot, Padome ņem vērā iespējamās sekas, ko šāda tiesību atņemšana var radīt attiecībā uz fizisku un juridisku personu tiesībām un pienākumiem.

Attiecīgai dalībvalstij joprojām ir saistoši Līgumu uzliktie pienākumi.

4. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var vēlāk nolemt mainīt vai atcelt pasākumus, kas veikti saskaņā ar 3. punktu, ja mainās apstākļi, kas likuši tos īstenot.

5. Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei piemērojamie noteikumi par balsošanas kārtību ir noteikti [LESD] 354. pantā.”

- 3 LEED 354. pantā ir noteikts:

“Piemērojot [LES] 7. pantu par dažu tiesību pārtraukšanu saistībā ar dalību Savienībā, Eiropadomes vai Padomes locekļi no attiecīgās dalībvalsts nepiedalās balsošanā, un attiecīgās dalībvalsts balsis neieskaita vajadzīgajā vienā trešdaļā vai četrās piektdaļās dalībvalstu balsu, kas minētas 1. un 2. punktā. Personiski klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz pieņemt šā panta 2. punktā minētos lēmumus.

Lai pieņemtu [LES] 7. panta 3. un 4. punktā minētos lēmumus kvalificēto vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

Ja lēmumu atņemt balsstiesības saskaņā ar [LES] 7. panta 3. punktu Padome pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Līgumu noteikumiem, tad šis kvalificētais balsu vairākums ir tāds, kā paredzēts šā Līguma 238. panta 3. punkta b) apakšpunktā, bet ja Padome pieņem lēmumu pēc Komisijas vai pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma, tad to nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

Piemērojot [LES] 7. pantu, Eiropas Parlaments pieņem lēmumus ar divu trešdaļu balsu vairākumu, ko nodevis tā locekļu vairākums.”

Pārbaude tiesā

- 4 Saskaņā ar LESD 263. panta pirmo un sesto daļu:

“Eiropas Savienības Tiesa izskata jautājumus par to, cik likumīgi ir leģislatīvie akti, kā arī Padomes, Komisijas un Eiropas Centrālās bankas pieņemtie tiesību akti, izņemot ieteikumus un atzinumus, kā arī tādi Eiropas Parlamenta un Eiropadomes tiesību akti, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām. Tā pārbauda arī to Savienības struktūru aktu likumību, kuri rada tiesiskas sekas trešām personām.

[..]

Tiesvedība, ko paredz šis pants, atkarībā no apstākļiem jāuzsāk divos mēnešos pēc tam, kad vai nu tiesību akts publicēts vai darīts zināms attiecīgai personai vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms.”

- 5 Atbilstoši LESD 269. pantam:

“Tiesas jurisdikcijā ir izskatīt lietas par Eiropadomes vai Padomes saskaņā ar [LES] 7. pantu pieņemta tiesību akta likumību tikai pēc tās dalībvalsts lūguma, uz kuru attiecas Eiropadomes vai Padomes secinājumi, un attiecībā vienīgi uz minētajā pantā paredzētajiem procedūras noteikumiem.

Pieteikums jāiesniedz viena mēneša laikā pēc secinājumu pieņemšanas. Tiesa to izlemj viena mēneša laikā no minētā pieteikuma dienas.”

24. protokols

- 6 24. protokola par patvērumu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem (OV 2010, C 83, 305. lpp.; turpmāk tekstā – “24. protokols”) vienīgajā pantā ir noteikts:

“Ņemot vērā pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības līmeni Eiropas Savienības dalībvalstīs, visos juridiskajos un praktiskajos jautājumos, kas saistīti ar patvēruma lietām, tās uzskatāmas par drošām mītneszemēm. Tādējādi ikvienu patvēruma lūgumu, ko iesniedz kādas dalībvalsts pilsonis, var ņemt vērā vai pasludināt, ka tā izskatīšana ir pieļaujama citā dalībvalstī, tikai šādos gadījumos:

[..]

- b) ja sāka [LES] 7. panta 1. punktā minētā procedūra un tikmēr, kamēr Padome vai – attiecīgā gadījumā – Eiropadome pieņem lēmumu šajā sakarā attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs;

[..].”

Eiropas Parlamenta Reglaments

- 7 Eiropas Parlamenta Reglamenta, redakcijā, kas bija piemērojama apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanas brīdī (turpmāk tekstā – “Reglaments”), 178. panta 3. punktā ir noteikts:

“Lai aprēķinātu to, vai teksts pieņemts vai noraidīts, uzskaita tikai “par” un “pret” nodotās balsis, izņemot gadījumus, kad Līgumos ir paredzēts konkrēts balsu vairākums.”

- 8 Reglamenta 226. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja rodas šaubas par Reglamentu piemērošanu vai interpretēšanu, priekšsēdētājs var nodot jautājumu izskatīšanai atbildīgajā komitejā.

Komiteju priekšsēdētāji var tā rīkoties, ja šādas šaubas rodas komitejas darba gaitā un ir ar to saistītas.”

- 9 No Reglamenta V pielikuma XVIII sadaļas 8. punkta izriet, ka tā interpretācija ir Parlamenta Konstitucionālo jautājumu komitejas kompetencē.

Strīda priekšvēsture

- 10 Ar 2017. gada 17. maija rezolūciju par situāciju Ungārijā [2017/2656 (RSP)] (OV 2018, C 307, 75. lpp.) Parlaments uzdeva Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai izstrādāt īpašu ziņojumu par šo dalībvalsti, lai plenārsēdē izvirzītu balsošanai pamatotu priekšlikumu, kurā aicina Eiropas Savienības Padomi rīkoties saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu. Šis ziņojums tika pieņemts 2018. gada 25. jūnijā.
- 11 2018. gada 10. septembra vēstulē Ungārijas pastāvīgais pārstāvis Savienībā informēja Parlamenta ģenerālsēkretāru par Ungārijas valdības nostāju, saskaņā ar kuru balsojumā par apstrīdēto rezolūciju ir jāņem vērā atturēšanās [no balsošanas] saskaņā ar LESD 354. pantu un Reglamenta 178. panta 3. punktu, un lūdza par to informēt Parlamenta deputātus.
- 12 2018. gada 10. septembrī Parlamenta ģenerālsēkretāra vietnieks ar elektroniskā pasta vēstuli informēja deputātus, ka nodoto balsu aprēķinā tiks ņemtas vērā tikai balsis “par” un “pret” rezolūcijas pieņemšanu, izņemot atturēšanos.
- 13 2018. gada 12. septembrī Parlaments balsoja par apstrīdēto rezolūciju. 448 deputāti nobalsoja “par” šo rezolūciju, 197 deputāti – “pret” to un 48 deputāti – atturējās. Pēc balsojuma sēdes vadītājs paziņoja, ka apstrīdētā rezolūcija ir pieņemta.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 14 Ungārijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto rezolūciju un
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 15 Parlaments lūdz Tiesu:

- noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu vai, pakārtoti, kā nepamatotu un

– piespriet Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 16 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 16. panta trešo daļu Ungārija lūdza Tiesu izspriet lietu virspalātā.
- 17 Ar 2019. gada 14. maija rīkojumu Ungārija/Parlaments (C-650/18, nav publicēts, EU:C:2019:438) Tiesa uzdeva izņemt no lietas materiāliem Parlamenta Juridiskā dienesta atzinumu, kas ietverts Ungārijas prasības pieteikuma 5. pielikumā, un noraidīja šīs dalībvalsts lūgumu iesniegt šo dokumentu.
- 18 Ar 2019. gada 22. maija lēmumu Tiesas priekšsēdētājs atļāva Polijas Republikai iestāties lietā Ungārijas prasījumu atbalstam.

Par prasību

Par Tiesas kompetenci un prasības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 19 Parlaments apgalvo, ka šī prasība atcelt tiesību aktu ir nepieņemama, jo no LESD 269. panta un, pakārtoti, no LESD 263. panta izriet, ka par apstrīdēto rezolūciju šādu prasību nevar celt.
- 20 Pirmkārt, saistībā ar LESD 269. pantu Parlaments uzskata, ka no šīs tiesību normas gramatiskās interpretācijas izriet, ka Tiesas kompetencē ir tikai galīgie Padomes vai Eiropadomes pieņemtie tiesību akti saskaņā ar LES 7. pantu.
- 21 Šādu interpretāciju apstiprinot LESD 269. panta rašanās vēsture. Proti, no Līgumu attīstības izrietot, ka LES 7. pantā paredzētā procedūra tikai pakāpeniski tika pakļauta zināmai pārbaudei Tiesā. Līdz ar to saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu pieņemtie akti, kas neietilpst LESD 269. panta materiālajā piemērošanas jomā, joprojām ietilpstot Līgumu “politiskajā jomā”, uz kuru pārbaude tiesā neattiecas.
- 22 Papildus, LESD 269. pants esot jāuzskata par *lex specialis* attiecībā pret LESD 263. pantu un tas atrodas līdzās tiesību normām, kurās, tāpat kā LESD 271., 275. un 276. pantā, ir paredzēta ierobežota iespēja veikt pārbaudi tiesā iepriekš noteiktās īpašās jomās.
- 23 Varētu piebilst, ka nebūtu konsekventi, ja Padomes un Eiropadomes secinājumi, kas ir skaidri minēti LESD 269. pantā un var radīt nopietnas sekas attiecīgajai dalībvalstij, būtībā nebūtu pakļauti pārbaudei tiesā saskaņā ar LESD 269. pantu, izņemot to procesuālos aspektus, lai gan vienkāršs priekšlikums, kura mērķis ir sākt LES 7. pantā paredzēto procedūru, varētu tikt pilnībā pārbaudīts tiesā.
- 24 Otrkārt, Parlaments uzskata, ka prasība, pat pieņemot, ka tā ir jāizskata, ņemot vērā LESD 263. pantu, ir nepieņemama, jo apstrīdētajai rezolūcijai nepiemīt “apstrīdama tiesību akta” īpašības šī panta pirmās daļas izpratnē.
- 25 Proti, šī rezolūcija nemainītu Ungārijas tiesisko situāciju, jo ar to vienīgi tiekot sākta LES 7. pantā paredzētā procedūra un Padomei neesot saistoši secinājumi, kas var tikt pieņemti. Būtu jāpiebilst, ka, pat ja minētās rezolūcijas pieņemšana Ungārijas valstspiederīgajiem ļautu iesniegt patvēruma pieteikumu citā dalībvalstī saskaņā ar 24. protokola vienīgā panta b) punktu, šāda iespēja neradītu nelabvēlīgu ietekmi ne šiem valstspiederīgajiem vai visiem citiem Savienības pilsoņiem, ne pašai Ungārijai.

- 26 Turklāt 2018. gada 25. jūlija spriedumā *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586) Tiesa esot vienīgi nospriedusi, ka pamatotajā priekšlikumā, kas pieņemts saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, ietvertā faktiskā informācija ir īpaši svarīgs elements, ja runa ir par abstraktu vērtējumu, vai Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalstī pastāv reāls pamattiesību pārkāpuma risks. Tādējādi šis spriedums neļaujot uzskatīt, ka šādi priekšlikumi rada saistošas tiesiskās sekas.
- 27 Papildus, apstrīdētā rezolūcija esot jāuzskata par starpposma aktu, jo tajā neesot noteikta Parlamenta galīgā nostāja. Tikai starpposma akti, kuriem ir tūlītējas, drošas un pietiekami saistošas tiesiskās sekas, var tikt pakļauti tiesai pārbaudei tiesā, kas apstrīdētās rezolūcijas gadījumā tā neesot.
- 28 Ungārija, kuru atbalsta Polijas Republika, uzskata, ka prasība ir pieņemama, jo apstrīdētā rezolūcija ir apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta izpratnē, ņemot vērā sekas, ko tā rada tostarp saskaņā ar 24. protokola vienīgā panta b) punktu, un atziņu, kas izriet no 2018. gada 25. jūlija sprieduma *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586). Turklāt LESD 269. pants esot jāinterpretē šauri un tas neatņemot Tiesai kompetenci izskatīt šo prasību.

Tiesas vērtējums

- 29 Pirmkārt, ir jāpārbauda, vai, kā apgalvo Parlaments, saskaņā ar LESD 269. pantu Tiesas kompetencē nav izskatīt šo prasību.
- 30 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmām kārtām, ka saskaņā ar šo pantu Tiesas kompetencē ir izskatīt lietas par Eiropadomes vai Padomes saskaņā ar LES 7. pantu pieņemta tiesību akta likumību tikai pēc tās dalībvalsts lūguma, uz kuru attiecas Eiropadomes vai Padomes secinājumi, un attiecībā vienīgi uz minētajā LES 7. pantā paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem. Papildus, šis pieteikums ir jāiesniedz viena mēneša laikā pēc šo secinājumu pieņemšanas.
- 31 LESD 269. pantā, ciktāl ar to iespējai celt prasību atcelt tiesību aktus, kurus ir pieņēmusi Eiropadome vai Padome saskaņā ar LES 7. pantu, ir izvirzīti stingrāki nosacījumi nekā tie, kas ir noteikti LESD 263. pantā, ir ietverts ar šo pantu Eiropas Savienības Tiesai piešķirtās vispārējās kompetences pārbaudīt Savienības iestāžu aktu likumību ierobežojums, un tādējādi tas ir jāinterpretē šauri (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, H/Padome u.c., C-455/14 P, EU:C:2016:569, 40. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 32 Otrām kārtām, ir jānorāda, ka LESD 269. pants attiecas tikai uz Padomes un Eiropadomes tiesību aktiem, kas pieņemti LES 7. pantā paredzētās procedūras ietvaros. Parlamenta rezolūcijas, kas pieņemtas saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, šajā 269. pantā nav minētas.
- 33 Līdz ar to no šī pēdējā minētā panta formulējuma izriet, ka Līgumu autori nav vēlējušies izslēgt tādu tiesību aktu kā apstrīdētā rezolūcija no vispārējās kompetences, kas Eiropas Savienības Tiesai Savienības iestāžu tiesību aktu likumības pārbaudei ir atzīta LESD 263. pantā.
- 34 Šāda LESD 269. panta interpretācija turklāt var veicināt tā principa ievērošanu, saskaņā ar kuru Eiropas Savienība ir tiesiska Savienība, kas ir izveidojusi pilnīgu tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēmu, kuras mērķis ir uzticēt Eiropas Savienības Tiesai veikt Savienības iestāžu aktu likumības pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1986. gada 23. aprīlis, *Les Verts*/Parlaments, 294/83, EU:C:1986:166, 23. punkts; 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 66. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2019. gada 5. novembris, ECB u.c./Trasta Komerčbanka u.c., C-663/17 P, C-665/17 P un C-669/17 P, EU:C:2019:923, 54. punkts).

- 35 Pretēji tam, ko apgalvo Parlaments, šo secinājumu neatspēko LESD 269. panta konteksts. Proti, pietiek norādīt, ka LESD 271., 275. un 276. pants, ar kuriem Parlaments salīdzina šo 269. pantu, neliedz Tiesai kompetenci saskaņā ar LESD 263. pantu pārbaudīt tajā minēto Savienības tiesību aktu likumību un katrā ziņā attiecas uz jomām, ar kurām LES 7. pantā paredzētā procedūra nekādi nav saistīta. Turklāt LESD 271., 275. un 276. panta formulējums ievērojami atšķiras no LESD 269. panta formulējuma un tādējādi no tiem nevar gūt nekādu lietderīgu informāciju šī pēdējā minētā panta interpretēšanai.
- 36 No tā izriet, ka LESD 269. pants neizslēdz Tiesas kompetenci izskatīt šo prasību.
- 37 Otrkārt, saistībā ar šīs prasības pieņemamību atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai LESD 263. pantā paredzētajai prasībai atcelt tiesību aktu ir jābūt pieejamai attiecībā uz visiem tiem iestāžu pieņemtajiem tiesību aktiem neatkarīgi no to veida vai formas, kuri var radīt saistošas tiesiskas sekas (spriedumi, 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 44. punkts, kā arī 2020. gada 9. jūlijs, Čehijas Republika/Komisija, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Lai noskaidrotu, vai akts rada šādas sekas un vai līdz ar to tas var būt prasības atcelt tiesību aktu priekšmets saskaņā ar LESD 263. pantu, ir jāņem vērā šī akta būtība un jāizvērtē minētās sekas, ņemot vērā tādus objektīvus kritērijus kā šī akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī iestādes, kas to ir pieņēmusi, pilnvaras (spriedums, 2020. gada 9. jūlijs, Čehijas Republika/Komisija, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Šajā lietā ir jānorāda, ka ar apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanu tiek sākota LES 7. panta 1. punktā paredzētā procedūra. Saskaņā ar 24. protokola vienīgā panta b) punktu, tiklīdz šī procedūra ir sākota un kamēr Padome vai Eiropadome nav pieņēmusi lēmumu attiecībā uz attiecīgo dalībvalsti, dalībvalsts, atkāpjoties no šajā vienīgajā pantā noteiktā principa, var ņemt vērā patvēruma pieteikumu, ko iesniedzis dalībvalsts, uz kuru attiecas šī procedūra, pilsonis, vai pasludināt, ka tā izskatīšana ir pieļaujama.
- 40 No tā izriet, ka apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanas tūlītējas sekas ir tāda aizlieguma atcelšana, kurā principā ir noteikts dalībvalstīm ņemt vērā Ungārijas valstspiederīgā patvēruma pieteikumu vai pasludināt, ka tā izskatīšana ir pieļaujama. Tādējādi šī rezolūcija dalībvalstu attiecībās maina Ungārijas situāciju patvēruma tiesību jomā.
- 41 Līdz ar to apstrīdētā rezolūcija rada saistošas tiesiskās sekas kopš tās pieņemšanas brīža un kamēr Padome nav lēmusi par turpmāko rīcību.
- 42 Parlaments tomēr apgalvo, ka apstrīdētā rezolūcija ir starpposma akts, kurā ir pausta pagaidu nostāja, kuru nevar pārbaudīt tiesā saskaņā ar LESD 263. pantu.
- 43 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka starppasākumi, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, principā nav uzskatāmi par tiesību aktiem, par kuriem var celt prasību tos atcelt (spriedums, 2017. gada 15. marts, *Stichting Woonlinie* u.c./Komisija, C-414/15 P, EU:C:2017:215, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tomēr, pirmkārt, šādi minētie starpposma akti vispirms ir akti, kuros pausts attiecīgās iestādes pagaidu viedoklis (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 50. punkts).
- 45 Tāda rezolūcija kā apstrīdētā rezolūcija, ar kuru Parlaments aicina Padomi saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu secināt, ka ir droša varbūtība, ka dalībvalsts varētu nopietni pārkāpt LES 2. pantā paredzētās vērtības, nevar tikt uzskatīta par Parlamenta pagaidu nostājas izpausmi, neraugoties uz to, ka šādi vēlāki Padomes secinājumi vajadzības gadījumā ir pakārtoti Parlamenta iepriekšējai piekrišanai saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu. Proti, šāda apstiprināšana notiks tikai tad, ja Padome secinās šādas varbūtības

esamību un turklāt tā attieksies uz aktu, kas izrietēs no šīs varbūtības esamības vērtējuma, kurš Padomes gadījumā ir īpašs, un kas varētu atšķirties no vērtējuma, kuru Parlaments veicis apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanas laikā.

- 46 Otrkārt, no Tiesas judikatūras arī izriet, ka par starpposma aktu, kas rada autonomas tiesiskās sekas, var tikt celta prasība atcelt tiesību aktu, jo ar šo aktu saistītais prettiesiskums nevar tikt novērsts saistībā ar prasību, kas vērsta pret galīgo lēmumu, kura izstrādes posms tas ir (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumus, 1992. gada 30. jūnijs, Spānija/Komisija, C-312/90, EU:C:1992:282, 21. un 22. punkts; 1992. gada 30. jūnijs, Itālija/Komisija, C-47/91, EU:C:1992:284, 27. un 28. punkts, kā arī 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53., 54. un 60. punkts).
- 47 Šajā lietā Ungārija, protams, kā apgalvo Parlaments, varētu atsaukties uz apstrīdētās rezolūcijas prettiesiskumu, lai pamatotu savu iespējamo prasību atcelt tiesību aktu, kas vērsta pret konstatējumu, ka pastāv Savienības vērtību nopietna pārkāpuma droša varbūtība, ko Padome esot izdarījusi, pamatojoties uz LES 7. panta 1. punktu, pēc šīs rezolūcijas pieņemšanas.
- 48 Tomēr papildus tam, kā secinājumu 100. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, Padomei nav jāizsaka viedoklis par apstrīdēto rezolūciju, un prasības atcelt tiesību aktu, kas celta par Padomes izdarīto konstatējumu saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, iespējamā apmierināšana katrā ziņā neļautu novērst visas ar šo rezolūciju radītās un šī sprieduma 40. punktā minētās saistošās tiesiskās sekas.
- 49 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka apstrīdētā rezolūcija ir apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta pirmās daļas izpratnē.
- 50 Visbeidzot, runājot par apgalvojumu, kas izvirzīts, lai pamatotu Parlamenta iebildi par nepieņemamību, saskaņā ar kuru apstrīdētās rezolūcijas tiesiskās sekas tieši neskar Ungāriju, papildus šī sprieduma 40. punktā norādītajam ir jāpiebilst, ka saskaņā ar LESD 263. panta otro daļu dalībvalstij katrā ziņā nav jāpamato ne tas, ka Savienības tiesību akts, kuru tā lūdz atcelt, to skar tieši un individuāli, ne arī tas, ka tai ir interese celt prasību (šajā nozīmē pēdējā minētajā aspektā skat. spriedumu, 2012. gada 5. septembris, Parlaments/Padome, C-355/10, EU:C:2012:516, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Tādējādi, treškārt, vispārējā kompetence, kas Eiropas Savienības Tiesai ir atzīta LESD 263. pantā, lai pārbaudītu Savienības iestāžu aktu likumību, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka LESD 269. pantā paredzētais šīs vispārējās kompetences ierobežojums zaudētu lietderīgo iedarbību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 1. jūlijs, *Povse*, C-211/10 PPU, EU:C:2010:400, 78. punkts).
- 52 No minētā izriet, ka, ja LESD 263. pants, kā tas ir šajā lietā, ir pamats prasībai atcelt tiesību aktu, ko Savienības iestāde ir pieņēmusi saskaņā ar LES 7. pantu, šis LESD 263. pants nevar tikt piemērots neatkarīgi no LESD 269. panta, bet, gluži pretēji, tas ir jāinterpretē, ņemot vērā šo pēdējo minēto pantu.
- 53 Šajā ziņā ir jānorāda, ka LESD 269. pantā prasības atcelt Padomes un Eiropadomes tiesību aktus, kas pieņemti saskaņā ar LES 7. pantu, ir pakļautas konkrētiem īpašiem nosacījumiem, kuru mērķis ir ņemt vērā ar šo pēdējo minēto tiesību normu ieviestās procedūras īpašo raksturu. Tādējādi LESD 269. panta pirmajā daļā paredzētajos nosacījumos tikai dalībvalstij, uz kuru attiecas šī procedūra, ir paredzētas tiesības celt šādu prasību un šīs prasības pamatojumam izvirzītie pamati ir ierobežoti tikai ar iebildumiem, kas attiecas uz LES 7. pantā paredzēto procesuālo noteikumu pārkāpumu.
- 54 Taču, ja tiktu atzīts, ka, pamatojoties uz LESD 263. pantu, prasību atcelt Parlamenta pamatotu priekšlikumu, kas pieņemts saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, var celt cits prasītājs, nevis dalībvalsts, attiecībā uz kuru tas ir pieņemts, un ka šīs prasības pamatojumam varētu tikt izvirzīts jebkurš LESD 263. panta otrajā daļā minētais pamats, lielā mērā tiktu atņemta lietderīgā iedarbība LESD 269. pantā

paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem, kas attiecas uz tādas atcelšanas prasības celšanu, kura vērsta pret LES 7. panta 1. punktā minēto Padomes konstatējumu, kas var tikt pieņemts saistībā ar šo priekšlikumu.

- 55 Tādējādi, ja šāds Parlamenta pamatotais priekšlikums tiktu atcelts pēc šāda prasītāja lūguma, Padomei tiktu liegts secināt, ka pastāv droša Savienības vērtību nopietna pārkāpuma varbūtība, lai gan saskaņā ar LESD 269. panta pirmo daļu šis prasītājs nevar lūgt atcelt šādu konstatējumu.
- 56 Tāpat, ja šis priekšlikums tiktu atcelts, pamatojoties uz citu pamatu, nevis LESD 269. pantā paredzētajiem, Padomei tik un tā būtu liegts konstatēt šādas varbūtības esamību, lai gan saskaņā ar šo 269. pantu uz šo pamatu nevar atsaukties, lai panāktu šāda konstatējuma atcelšanu.
- 57 Savukārt iespēja dalībvalstij, par kuru Parlaments ir izteicis pamatotu priekšlikumu, kas pieņemts saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, celt prasību atcelt šo priekšlikumu divu mēnešu laikā no tā publicēšanas brīža, kā tas ir paredzēts LESD 263. panta sestajā daļā, nevar kaitēt to īpašo tiesību normu lietderīgajai iedarbībai, kurām atbilstoši LESD 269. pantam ir pakļauta prasība atcelt Padomes konstatējumu, kas pieņemts saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu.
- 58 Tādējādi, lai gan saskaņā ar LESD 269. panta otro daļu prasība atcelt šādu konstatējumu ir jāceļ mēneša laikā no tā pieņemšanas brīža, tas pārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai saglabātu šī 269. panta lietderīgo iedarbību, ja tiktu prasīts, lai prasība atcelt Parlamenta pamatoto priekšlikumu, kas pieņemts saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, tiktu pakļauta tādām pašām tās celšanas termiņa saīsinājumiem.
- 59 No šī sprieduma 54.–58. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu, kas vērsta pret pamatotu priekšlikumu, ko Parlaments pieņēmis saskaņā ar LES 7. pantu, var celt tikai dalībvalsts, uz kuru attiecas šis priekšlikums, divu mēnešu laikā no tā pieņemšanas brīža. Turklāt kā atcelšanas pamatus, kas izvirzīti šādas prasības pamatojumam, var norādīt tikai LES 7. pantā paredzēto procesuālo noteikumu pārkāpumu.
- 60 Šajā lietā Ungārija ir apstrīdētajā rezolūcijā minētā dalībvalsts. Turklāt šis dalībvalsts prasība tika celta LESD 263. panta otrajā daļā paredzētajā termiņā.
- 61 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama, neskarot jautājumu par to, vai Tiesa var izskatīt katru no šīs prasības pamatojumam izvirzītajiem pamatiem.

Par prasības pamatiem

- 62 Prasības pamatojumam Ungārija izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir par LESD 354. panta ceturtās daļās un Reglamenta 178. panta 3. punkta pārkāpumu. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesiskās drošības principa pārkāpums. Ar trešo pamatu Ungārija pārmet Parlamentam, ka tas nav ievērojis demokrātijas un vienlīdzīgas attieksmes principus. Ceturtais pamats ir par lojālas sadarbības, labticīgas iestāžu sadarbības, tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principu pārkāpumu.
- 63 Ņemot vērā to saistību, vispirms ir jāizvērtē kopā prasības pirmais un trešais pamats.

Par pirmo un trešo pamatu – LESD 354. panta ceturtais daļas, Reglamenta 178. panta 3. punkta, kā arī demokrātijas un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 64 Ar pirmo pamatu Ungārija apgalvo, ka Parlaments ir kļūdaini izslēdzis atturēšanos no to balsu skaitīšanas, kas nodotas par apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanu.
- 65 Šī dalībvalsts uzskata, ka LESD 354. panta ceturtajā daļā noteiktā prasība par kvalificētu balsu vairākumu, lai Parlaments pieņemtu pamatotu priekšlikumu saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, liecina par šāda akta nozīmīgumu. Tāda šīs LESD normas interpretācija, saskaņā ar kuru atturēšanās būtu jāuzskata par nodotajām balsīm, un līdz ar to šī akta pieņemšanai būtu nepieciešams lielāks “par” balsu skaits, ļautu precīzi ņemt vērā šo nozīmīgumu.
- 66 Konteksts, kurā iekļaujas LESD 354. pants, arī apstiprinot šādu interpretāciju. Tādējādi no šī panta pirmās daļas izrietot, ka LES 7. panta 1. punktā paredzētajā procedūrā, lai noteiktu, vai ir sasniegts Padomes locekļu četru piektdaļu balsu vairākums, ir jāskaita visu dalībvalstu, kas nav attiecīgā dalībvalsts, balsis neatkarīgi no tā, vai runa ir par balsīm “par”, “pret” vai atturēšanos.
- 67 Turklāt, nosakot, ka divu trešdaļu balsu vairākums atbilst Parlamenta deputātu balsu vairākumam, LESD 354. panta ceturtajā daļā esot paredzēts konkrēts balsu vairākums Reglamenta 178. panta 3. punkta pēdējās teikuma daļas izpratnē. No šīs pēdējās minētās tiesību normas izrietot, ka, ja Līgumos ir paredzēts konkrēts balsu vairākums, gan balsis “par” un “pret” balsošanai izvirzīto priekšlikumu, gan atturēšanās ir jāuzskata par nodotajām balsīm.
- 68 Savukārt šīs Reglamenta normas formulējums nepieļauj, ka tajā paredzētais izņēmums konkrēta balsu vairākuma gadījumā, kas paredzēts Līgumos, tiktu interpretēts tādējādi, ka tas ir piemērojams tikai Parlamenta deputātu balsu vairākuma aprēķināšanai. Proti, minētajā normā esot ļoti skaidri pretnostatīta situācija, kurā, aprēķinot nodoto balsu skaitu, ir jāņem vērā tikai “par” un “pret” attiecīgo tekstu nodotās balsis, un situācijas, kurās šo tekstu var likumīgi pieņemt tikai ar Līgumos paredzēto konkrēto balsu vairākumu.
- 69 Turklāt Parlamenta plenārsēdē deputāti esot nodevuši savas balsis, izmantojot pogas “par”, “pret” vai “atturas”. No tā skaidri izrietot, ka atturēšanās ir viens no balsu nodošanas veidiem.
- 70 Polijas Republika apgalvo, ka LESD 354. panta ceturtais daļa, ņemot vērā šīs tiesību normas pirmo daļu, ir jāsaprot kā pienākums uzskatīt atturēšanos par nodotajām balsīm. Proti, LESD 354. panta pirmās daļas pēdējā teikumā ietvertā norāde, saskaņā ar kuru Eiropadomē atturēšanās nav jāņem vērā, esot izņēmums no noteikuma, un tādējādi šādas norādes neesamība LESD 354. panta ceturtajā daļā *a contrario* pierādot, ka atturēšanās ir jāņem vērā, kad Parlaments pieņem lēmumu saskaņā ar LES 7. pantu.
- 71 Turklāt šīs dalībvalsts skatījumā, ja tiktu uzskatīts, ka Reglamenta 178. panta 3. punkta pēdējā daļa tika ieviesta, lai ņemtu vērā faktu, ka gadījumos, kad Līgumos ir paredzēts konkrēts balsu vairākums, vienkāršais balsu vairākums nav pietiekams, lai pieņemtu lēmumu, tas būtu nelogiski, ņemot vērā minētā Reglamenta 83. panta 3. punkta formulējumu, kurā esot tieša atsauce uz LESD 354. panta ceturtajā daļā paredzēto balsu vairākumu. Visbeidzot, minētā dalībvalsts uzsver, ka Reglamenta 180. pantā ir formāli paredzēta iespēja atturēties.
- 72 Parlaments uzskata, ka, lai gan LESD 354. pantā nav precizēts, vai atturēšanās ir jāņem vērā nodotajās balsīs, ar šo tiesību normu tam ir piešķirta iespēja noregulēt šo jautājumu savā Reglamentā. No šī Reglamenta 178. panta 3. punkta izrietot, ka šajā lietā atturēšanās nebija jāņem vērā, jo šīs tiesību normas beigu daļā minētais izņēmums attiecas vienīgi uz atkāpi no LESD 231. panta 1. punktā

paredzētā principa, saskaņā ar kuru balsu vairākumu iegūst, ja ir vairāk balsu “par” nekā “pret”, un tas ir jāinterpretē tādējādi, ka balsim “par” attiecīgo tekstu arī ir jāatbilst Parlamenta deputātu balsu vairākumam.

- 73 Ar trešo pamatu Ungārija apgalvo, pirmkārt, ka LESD 354. pants un Reglamenta 178. panta 3. punkts esot jāinterpretē, ņemot vērā LES 2. pantā nostiprināto demokrātijas principu, un liek noteikt, ka nodotu balsu aprēķinā ir jāņem vērā atturēšanās, jo šāda ņemšana vērā ļautu labāk nodrošināt Savienības demokrātiskās vērtības, nodrošinot pilnīgu iedzīvotāju pārstāvību.
- 74 Veids, kādā Parlaments šajā lietā ir saskaitījis nodotās balsis, gluži pretēji, atņemot atturēšanās kā balsošanas iespējas jēgu. Parlamenta deputātu rīcībā neesot bijušas visas iespējas, kas izriet no viņu pienākumu pildīšanas, ja vien šis ierobežojums nav balstīts uz likumīgu mērķi.
- 75 Otrkārt, Parlamenta sniegtā LESD 354. panta ceturtais daļas un Reglamenta interpretācija radot nevienlīdzīgu attieksmi, ko nevarot pamatot ne ar kādu likumīgu mērķi, starp Parlamenta deputātiem, kuri atturējās no balsošanas par apstrīdēto rezolūciju, un Parlamenta deputātiem, kuri balsoja par to.
- 76 Parlaments uzskata, ka Ungārija replikas rakstā ir grozījusi sava trešā pamata nozīmi, tajā apgalvojot, ka Parlaments esot pārkāpis LESD 354. panta ceturto daļu un Reglamenta 178. panta 3. punktu. Šis arguments neesot saprotams un līdz ar to esot nepieņemams. Katrā ziņā Ungārijas trešais pamats neesot pamatots.

– Tiesas vērtējums

- 77 Vispirms ir jānorāda, pirmkārt, ka Tiesa nevar izskatīt pirmo pamatu, ciktāl ar to Ungārija pārmet Parlamentam, ka tas apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanas nolūkā ir pārkāpis Reglamenta 178. panta 3. punktu. Proti, šī norma nevar tikt uzskatīta par LES 7. pantā paredzēto procesuālo noteikumu LESD 269. panta izpratnē atšķirībā no LESD 354. pantā, kas ir konkrēti minēts LES 7. panta 5. punktā, paredzētajiem noteikumiem.
- 78 Otrkārt, saistībā ar Parlamenta izvirzīto iebildi par trešā pamata nepieņemamību ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas Reglamenta 120. panta c) punktu un ar to saistīto judikatūru ikvienā pieteikumā par lietas ierosināšanu ir jānorāda strīda priekšmets, izvirzītie pamati un argumenti, kā arī šo pamatu kopsavilkums. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Tiesa varētu veikt pārbaudi. No tā izriet, ka galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem ir pamatota prasība, loģiski un saprotami ir jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta un ka prasības pieteikumā ietvertajiem prasījumiem ir jābūt formulētiem nepārprotami, lai izvairītos no tā, ka Tiesa lemj *ultra petita* vai arī nelemj par kādu iebildumu (spriedums, 2015. gada 16. aprīlis, Parlaments/Padome, C-540/13, EU:C:2015:224, 9. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 79 Šajā lietā no pieteikuma par lietas ierosināšanu izriet, ka ar trešo pamatu Ungārija būtībā apstrīd apstrīdētās rezolūcijas atbilstību tostarp LESD 354. panta ceturtajai daļai, lasot to kopsakarā ar demokrātijas principu un vienlīdzīgas attieksmes principu, jo nodoto balsu aprēķinā nav ņemta vērā atturēšanās.
- 80 Tā kā šis iebildums tika izvirzīts prasības pieteikuma stadijā un tas nav nepārprotams, Parlamenta izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.
- 81 Turklāt, ciktāl, kā ir norādīts šī sprieduma 79. punktā, ar šo trešo pamatu Ungārija nevis izolēti atsauca uz demokrātijas un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu, bet gan vēlas pierādīt, ka, pieņemot apstrīdēto rezolūciju, it īpaši nav ievērots LESD 354. panta ceturtajā daļā paredzētais procesuālais noteikums, lasot to kopsakarā ar šiem principiem, Tiesa var izskatīt šo trešo pamatu, kā izriet no šī sprieduma 59. punkta.

- 82 Pēc būtības ir jāuzsver, pirmkārt, ka saskaņā ar LESD 354. panta ceturto daļu, kad Parlamentam ir jāpieņem lēmums saskaņā ar LES 7. pantu, tas pieņem lēmumus ar divu trešdaļu balsu vairākumu, ko nodevis tā locekļu vairākums.
- 83 Tā kā Līgumos nav definēts, kas ir jāsaprot ar “nodotajām balsīm”, šis Savienības tiesību autonomais jēdziens ir jāinterpretē atbilstoši tā ierastajai nozīmei ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tas tiek lietots, un tiesiskā regulējuma, kurā tas ietilpst, sasniedzamos mērķus (pēc analogijas skat. spriedumu, 2020. gada 23. aprīlis, *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*, C-507/18, EU:C:2020:289, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 84 Kā secinājumu 128.–130. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, jēdziens “nodotās balsis” tā parastajā nozīmē ietver tikai balsojuma “par” vai “pret” izdarīšanu par attiecīgo priekšlikumu. Tā kā atturēšanās parastajā nozīmē ir jāsaprot kā atteikšanās ieņemt nostāju par konkrētu priekšlikumu, tā nevar tikt pielīdzināta “nodotai balsij”.
- 85 Tādējādi ir jāatgādina, ka LESD 354. panta ceturtajā daļā paredzētais noteikums par balsu vairākumu ietver divkāršu prasību. Proti, Parlamenta saskaņā ar LES 7. pantu pieņemtie tiesību akti ir jāapstiprina, pirmkārt, ar divām trešdaļām balsu un, otrkārt, ar Parlamenta deputātu balsu vairākumu.
- 86 Nosakot, ka aktiem, kurus Parlaments pieņēmis saskaņā ar LES 7. pantu, ir jāsaņem šis divkāršais balsu vairākums, LESD autori ir uzsvēruši šādu aktu nozīmīgumu gan politiskā, gan konstitucionālā ziņā.
- 87 Tādējādi, lai gan šī sprieduma 84. punktā izklāstīto iemeslu dēļ nevar ņemt vērā atturēšanos, lai noteiktu, vai ir sasniegts divu trešdaļu balsu vairākums šāda akta pieņemšanai, šāda atturēšanās savukārt ir jāņem vērā, lai pārbaudītu, kā tas ir prasīts LESD 354. panta ceturtajā daļā, ka balsis “par” ir nodevis Parlamenta deputātu vairākums. Proti, saskaņā ar šo vairākuma noteikumu Parlamenta pamatotais priekšlikums saskaņā ar LES 7. pantu nevar tikt pieņemts, ja to deputātu skaits, kuri par to balsojuši, nepārsniedz atlikušo Parlamenta locekļu skaitu, neatkarīgi no tā, vai viņi balsoja pret šo priekšlikumu vai atturējās no tā, vai balsošanas laikā nebija klāt.
- 88 No šī sprieduma 84.–87. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka LESD 354. panta ceturta daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka LES 7. panta izpratnē, aprēķinot divu trešdaļu balsu vairākumu, atturēšanās nav jāņem vērā.
- 89 Apstāklim – kā apgalvo Ungārija –, ka atturēšanās tiek ņemta vērā, aprēķinot LES 7. panta 1. punktā paredzēto Padomes locekļu četru piektdaļu balsu vairākumu, šajā ziņā nav nozīmes. Proti, kā izriet no šī sprieduma 87. punkta, balsošanas noteikumam, ar kuru noteikts, ka ir jābūt iestādes locekļu balsu vairākumam, ir raksturīgs, ka tie, kas atturas nodot savu balsi, tiek ņemti vērā, lai noteiktu, vai šis locekļu balsu vairākums ir iegūts, atšķirībā no balsošanas noteikuma, ar kuru ir noteikts, ka ir jābūt balsu vairākumam.
- 90 Polijas Republikas arguments, kas balstīts uz LESD 354. panta pirmās daļas pēdējo teikumu, arī nevar tikt atbalstīts. Lai gan ir taisnība, ka šajā tiesību normā ir paredzēts, ka Eiropadomes klātesošo vai pārstāvēto locekļu atturēšanās neliedz šai pēdējai minētajai vienbalsīgi saskaņā ar LES 7. panta 2. punktu konstatēt, ka dalībvalsts ir vairākkārt nopietni pārkāpusi vērtības, uz kurām ir balstīta Savienība, no tā tomēr neizriet, ka, nepastāvot šādam precizējumam LESD 354. panta ceturtajā daļā, atturēšanās būtu jāņem vērā, aprēķinot divu trešdaļu balsu vairākumu Parlamentā.
- 91 Šajā ziņā ir jānorāda, ka LESD 354. panta pirmajā daļā tieši ietvertais precizējums par atturēšanos ļauj novērst jebkādas neskaidrības attiecībā uz Eiropadomē klātesošo vai pārstāvēto dalībvalstu atturēšanās nozīmīgumu LES 7. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā.

- 92 Tādējādi, LESD 354. panta pirmās daļas pēdējā teikumā paredzot, ka atturēšanās nav šķērslis tam, lai šī iestāde pieņemtu LES 7. panta 2. punktā paredzētos secinājumus, LESD autori ir vēlējušies skaidri izslēgt, ka tikai vienas Eiropadomē klātesošās vai pārstāvētās dalībvalsts, izņemot attiecīgo dalībvalsti, atturēšanās varētu traucēt minētajai iestādei secināt, ka šī dalībvalsts vairākkārtīgi nopietni ir pārkāpusi vērtības, uz kurām ir balstīta Savienība.
- 93 Savukārt pretēji tam, ko apgalvo Polijas Republika, nebija nepieciešams sniegt šādu precizējumu LESD 354. panta ceturtajā daļā, jo, kā izriet no šī sprieduma 84. punkta, jēdziens “nodotās balsis” saskaņā ar tā parasto nozīmi nozīmē, ka atturēšanās nav jāņem vērā šādu balsu aprēķinā. Līdz ar to, pat ja nav tāda precizējuma, kāds ir ietverts LESD 354. panta pirmajā daļā, noteikums, ar kuru tāpat kā LESD 354. panta ceturtajā daļā ir noteikta balsošana ar nodoto balsu vairākumu, ir jāsaprot kā tāds, kas izslēdz atturēšanās ņemšanu vērā.
- 94 Otrkārt, saistībā ar apgalvoto LESD 354. panta ceturtais daļas, skatot to kopsakarā ar demokrātijas principu un vienlīdzīgas attieksmes principu, pārkāpumu ir jāuzsver, ka šie abi principi ir vērtības, uz kurām atbilstoši LES 2. pantam ir balstīta Savienība. Turklāt saskaņā ar LES 10. pantu Savienības darbības pamatā ir pārstāvības demokrātija un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantā ir nostiprināts vienlīdzīgas attieksmes princips.
- 95 Runājot, pirmkārt, par demokrātijas principu, ir jāatgādina, ka tāda pamatota priekšlikuma politiskā un konstitucionālā nozīme saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, kāds ir apstrīdētā rezolūcija, ir atspoguļota divkārtšajā balsu vairākumā, kas tā pieņemšanai ir paredzēts LESD 354. panta ceturtajā daļā.
- 96 Turklāt, pretēji tam, ko apgalvo Ungārija, Parlamenta deputātiem, kuri vēlējas izmantot savas prerogatīvas, atturoties no balsojuma par apstrīdēto rezolūciju, šī iespēja netika liegta, jo atturēšanās tika ņemta vērā, lai pārbaudītu, vai balsis “par” ir nodevis Parlamenta deputātu vairākums. Tāpat, Parlamenta deputāti, kuri šajā balsojumā nolēma atturēties, rīkojās, zinot lietas apstākļus, jo nav strīda par to, ka viņi iepriekš bija informēti, ka atturēšanās netiks ieskaitīta nodotajās balsīs.
- 97 No tā izriet, ka atturēšanās izslēgšana no nodoto balsu aprēķina LESD 354. panta izpratnē nav pretrunā demokrātijas principam.
- 98 Saistībā, otrkārt, ar vienlīdzīgas attieksmes principu, kurš, kā apgalvo Ungārija, arī ir pārkāpts, ir jāatgādina, ka šis princips noteic, ka līdzīgas situācijas nevar aplūkot atšķirīgi un atšķirīgas situācijas nevar aplūkot vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi attaisnojama (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 16. septembris, *Chatzi*, C-149/10, EU:C:2010:534, 64. punkts, kā arī, 2020. gada 8. septembris, *Komisija un Padome/Carreras Sequeros u.c.*, C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 137. punkts).
- 99 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka visiem Parlamenta deputātiem, balsojot par apstrīdēto rezolūciju, bija vienādas iespējas, proti, balsot “par” vai “pret” šīs rezolūcijas pieņemšanu vai arī atturēties no šīs balsošanas, un ka šī balsojuma brīdī viņi pilnībā apzinājās savas šajā ziņā veiktās izvēles sekas un, konkrētāk, to, ka atturēšanās, atšķirībā no balsīm “par” vai “pret” minēto rezolūciju, netiks ņemta vērā nodoto balsu aprēķinā. Līdz ar to, ņemot vērā šī sprieduma 84. punktā norādīto, nevar uzskatīt, ka Parlamenta deputāti, kuri šajā gadījumā vēlējas atturēties, ir objektīvi salīdzināmā situācijā ar tiem deputātiem, kuri balsoja “par” vai “pret” šādu pieņemšanu nodoto balsu aprēķināšanas nolūkos LESD 354. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 100 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka Parlaments, neieskaitot atturēšanos kā nodotās balsis apstrīdētās rezolūcijas pieņemšanā, nav pārkāpis LESD 354. panta ceturto daļu, skatot to kopsakarā ar demokrātijas un vienlīdzīgas attieksmes principiem.
- 101 Līdz ar to pirmais un trešais pamats ir jānoraida.

Par otro un ceturto pamatu – LES 4. panta 3. punkta, kā arī labticīgas Savienības iestāžu sadarbības, tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principu pārkāpumu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 102 Ar otro pamatu Ungārija apgalvo, ka ar apstrīdēto rezolūciju ir pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo tā tika pieņemta, Parlamentam Konstitucionālo jautājumu komitejā iepriekš nenoskaidrojot šaubas par Reglamenta 178. panta 3. punkta interpretāciju.
- 103 Tomēr, pat ja Reglamenta 226. pants ļautu Parlamenta priekšsēdētājam pašam izlemt, vai vērsties šajā komitejā, minētajai komitejai nevarētu atņemt tās pilnvaras, ļaujot veikt pasākumu uz tādas tiesību normas pamata, kuras interpretācija būtu apšaubāma.
- 104 Turklāt nevar izslēgt, ka Konstitucionālo jautājumu komiteja nākotnē interpretētu Reglamentu atšķirīgi un *a posteriori* apšaubītu balsojuma par apstrīdēto rezolūciju rezultātu, kas radītu neskaidru situāciju.
- 105 Parlaments uzskata, ka šis pamats ir acīmredzami nepieņemams un katrā ziņā nepamatots.
- 106 Ceturtajā pamatā Ungārija uzskata, ka ar apstrīdēto rezolūciju ir pārkāpts LES 4. panta 3. punkts, kā arī labticīgas Savienības iestāžu sadarbības, tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principi. Šī dalībvalsts šajā ziņā apgalvo, ka, lai pieņemtu šo rezolūciju, Parlaments esot kļūdaini balstījies uz Savienības tiesību pārkāpuma procedūrām, kuras Komisija bija pabeigusi vai saistībā ar kurām minētā dalībvalsts un Komisija bija sākušas dialoga procesu. Turklāt Ungārija norāda, ka, neraugoties uz šādu procedūru esamību, Komisija nav uzskatījusi, ka bija pamats sākt LES 7. pantā paredzēto procedūru, kas izslēdz iespēju, ka šis pārkāpuma procedūras varētu būt apstrīdētās rezolūcijas pamatā.
- 107 Parlaments apšaubā šī pamata pieņemamību un katrā ziņā uzskata to par nepamatotu.

– Tiesas vērtējums

- 108 No šī sprieduma 59. punkta izriet, ka Tiesa var lemt par apstrīdētās rezolūcijas tiesiskumu tikai attiecībā uz LES 7. pantā paredzēto procesuālo noteikumu ievērošanu.
- 109 Taču otrajā un ceturtajā pamatā Ungārija neapgalvo, ka būtu pārkāps kāds no šiem procesuālajiem noteikumiem.
- 110 No tā izriet, ka otrais un ceturtais pamats ir jānoraida.
- 111 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, šī prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 112 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments ir prasījis piespriezt Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 113 Saskaņā ar minētā Reglamenta 140. panta 1. punktu Polijas Republika kā persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospiež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **Ungārija sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.**
- 3) **Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

[Paraksti]